

CLUB DE LECTURA

Italo Calvino

Els amors difícils

Novembre 2019

Amb el suport de la Diputació de Girona

BIBLIOTECA FAGES DE CLIMENT

FIGUERES

Ajuntament de Figueres
Cultura

Autor:

Italo Calvino (1923-1985)

És un clàssic contemporani italià fonamental. La seva àmplia obra narrativa comença al final dels anys quaranta amb novel·les que participen del corrent neorealista. El 1958 publica amb el títol d'*I racconti* un conjunt de relats que posteriorment, el 1970, amplia i rebateja com *Els amors difícils*. Més tard, evoluciona cap a una literatura de filiació fantàstica impregnada d'un peculiar humor per mitjà de la trilogia *Els nostres avantpassats*, que conformen *El vescomte migpartit* (1952), *El baró rampant* (1957), *El cavaller inexistent* (1959) i *Les cosmicòmiques* (1965). Entre la seva diversa producció posterior, sobresurten *Les ciutats invisibles* (1972) i *Si una nit d'hivern un viatger* (1979). Edicions 62 ha publicat la versió catalana de gran part de l'obra de l'autor.

<https://www.grup62.cat/autor/italo-calvino/000001816>

L'obra:

“Els quinze contes que formen *Els amors difícils*, d'Italo Calvino, van ser escrits entre el 1949 i el 1967. Tot i que constitueixen una magnífica porta d'entrada a l'obra d'un dels escriptors italians més importants del segle XX, no s'havien traduït mai fins ara al català. La notable feina de Teresa Muñoz Lloret ha resolt la mancança. A més, el present volum compta amb l'atractiu afegit d'una nota preliminar escrita pel mateix Calvino i publicada anònimament com a pròleg de l'edició italiana del 1970. L'autor hi resumeix la biografia (família, formació, passions, interessos, ideologia, mentors) i hi ofereix una interpretació global dels contes recopilats. En remarca el deute amb les formes d'expressió de la literatura del segle XIX i esmenta Maupassant i Txékhov (també Svevo) entre

les influències més detectables. Les informacions clarifiquen la lectura, però s'han de matisar.

A grans trets, l'obra de Calvino té dues etapes ben diferenciades. D'una banda, hi ha el neorealisme de la joventut. De l'altra, les fantasies experimentals -amb to de fauna i tècniques postmodernes- de l'edat adulta. La referència a la literatura del segle XIX pot induir a creure que els contes d' *Els amors difícils* s'inscriuen clarament en la primera etapa. I això és cert, però no del tot. Tant per la tècnica narrativa com per l'estil i el punt de partida de les trames, ens trobem certament en les coordenades del realisme: hi ha uns personatges normals i corrents immersos en unes històries quotidianes que es desenvolupen en uns escenaris reconeixibles -un vagó de tren, un bar, una platja- i que ens són narrades sempre amb una prosa ordenada, àgil i eficaç. A mesura que coneixem els personatges i sobretot a mesura que avancen les històries, però, un efecte estrany o un aspecte subtilment perturbador ens obliga a posar en dubte el realisme aparent de la majoria dels contes. No es produeix una irrupció fantasiosa en la quotidianitat ni tampoc l'argument fa un gir sobrenatural, però sí que hi sobrevé una atmosfera d'inquietud. Una situació que semblava vulgar i previsible a la fi resulta no ser-ho.”

Primera part: https://llegim.ara.cat/normalitat-estranya-DItalo-Calvino_0_1102089864.html

Opinió:

“El llibre consta de dues seccions. La primera, titulada *Els amors difícils*, està formada per tretze contes d'una extensió d'entre deu i vint pàgines. La segona, *La vida difícil*, inclou dos contes llargs que bé podrien passar per novel·les breus. Totes dues *nouvelles* estan tallades segons el mateix patró temàtic i argumental, i és on es fa més palesa la naturalesa inquietantment anormal de tot el volum. A la primera, *La formiga argentina*, un matrimoni s'instal·la en un poble amb el seu fill. Aviat descobreixen que la seva nova llar -la casa, el jardí, el poble sencer- està infestada de formigues, i que tots els veïns

viuen obsessionats, desesperats o enfollits per culpa de l'omnipresència de les bestioles.

A la segona, *El núvol de smog*, l'enemic dels humans no és una plaga natural sinó una boira negrosa i química, producte de la contaminació de les ciutats industrials. Totes dues històries ofereixen representacions d'un malestar existencial alhora indefinit i concret, ple de ressonàncies simbòliques.

És, tanmateix, en els contes de la primera secció, centrats en el tema de "l'amor i l'absència", on millor pot apreciar-se el geni de Calvino per mostrar l'estranyesa i fins i tot l'angoixa que pot haver-hi en les situacions més ordinàries: la banyista que perd la part de baix del vestit de bany mentre neda i que no vol sortir de l'aigua encara que corri el perill d'ofegar-se, el lector compulsiu que entén els llibres però no la vida, el fotògraf que sols fotografia imatges fotogràfiques, el conductor que s'ha barallat amb l'estimada i va amb el cotxe a buscar-la sabent que potser ella ha partit també a buscar-lo... Igualment hi ha lloc per a una anormalitat entre melancòlica i lluminosa: la plenitud dels contactes furtius entre una vídua i un jove soldat en un vagó de tren en plena nit, o el romanticisme endurit del matrimoni d'obriers que treballen en torns diferents i s'estimen tot i no poder estar mai junts. En tots els casos, la mirada de Calvino és insòlita, lúcida i penetrant. I la prosa, fluida i neta, és sempre d'una precisió i una expressivitat infal·libles."

Segona part: https://llegim.ara.cat/normalitat-estranya-DItalo-alvino_0_1102089864.html

Debat virtual:

Al llarg del mes novembre comentarem virtualment el recull de relats *Els amors difícils*. Podeu seguir-ne la lectura i tertúlia al següent enllaç:

<https://www.facebook.com/groups/329620420537392/>